

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. De Canonia, & præbenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

Jus in præbendâ, sed jus ad eam. *Vnde Ioan. Andrea in c. dilectus de præbend. ait Canonicum sine præbendâ dici Canonicum in herbâ. Quod si verum est, non erit obligatus ad Horarias preces, quamvis adesse in choro debeat & divinum officium cum reliquis peragere. Quocirca illum habere beneficium censet Ludov. Romanus. *Ioan. Andr. in c. cum dilectus I. de præbend. Azor II. l. 3. c. II. q. 3.* quia jure percipit distributiones quotidianas, & aliis beneficiariorum juribus fruatur. Non sunt igitur audiendi, qui Canonicos supernumerarios nullum omnino ius habere contendunt, sed quod nō re ipsa, sed solo nomine canonici sint: quanquam non repugnat cum prædictâ vacuitate aliquos assumi. Imò sic fieri in quibusdâ ecclesiis Germaniae, Galliae, & Italiæ, affirmat *Azor. lo. cit.* ut nimis iuvenes, dum literis dant operam in Collegium Canonicerum cooptentur, quibus tamen præbenda non statim detur, sed postea cum aliqua eorum Canonico & possessore vacat. *Barb. in c. Relatum de præbend. Castren. consil. 363. Manrique l. 2. Q. 10.**

IV. In ecclesiis Collegiatis infra Cathedralem augeri potest numerus Canonicorum à Capitulo, si consentiat episcopus, nisi certus numerus communis decreto, & iuramento fuerit constitutus. *Abb. in c. cum M. Ferrarensis.* Nec dubito, quin idem fieri queat in Cathedralibus propter paritatem rationis. Monet autem *Mosconius l. 1. Par. 1. s. 15.* non licere numerū Canonicorū augeare, nisi simul augeantur proventus, nec minuere sine diminutione fructuum, & tam augmentū quam diminutionē à Papa tantum faciendam, quando Canonici in erectione ecclesiæ coram illo iurarunt, se numerum Canonicorum nunquam aucturos

esse. Addere poterat, ut faciant licite, iuramenti sui dispensationem petere posse. *Barb. in c. Non amplius de institutione.* Eadem cautio (ut hoc quasi in transitu moneant) apprimè commendanda est Monasteriis, & religiosis domibus, cum viroī, tum mulierum, ne de personarum numero augendo, anxiè nimium solliciti sint, si conservare nomen Ordinis, & Dignitatem desiderant. Neque enim in multitudine salus, sed pauci electi sunt, quorum virtute & perfectione servetur Ordo, cuius sublimitas aditum multis non permitit. Ita in plerisque Ordinum statutis sancitum reperies.

S. IV.

De Canonia & Præbenda.

I. *C*anonica definitur ius spirituale ad locum (*Vulgo Stallum*) in choro, & vocē in Capitulo, quae sunt Canonorum propriæ notæ ac prærogativæ. *Vnde* consequitur, ut ea quæ divini officii, sunt exercere valeat, & nisi quid obster, fructus lucretur. Præbenda vero est spirituale ius recipiendi certos proventus in ecclesiâ cui servit, competens ex officio divino tanquam uni ex Collegio. *Glo. V. Recepérunt in c. cum M. Ferrarensis de Constit.* Hæc propriè inventur, ubi bona ecclesiæ divisa sunt. Nā ubi indivisa manent, non propriè præbenda, sed portio appellatur. Est autem Canonica Portio duplex. Una pro viœ datur ministris ecclesiæ & recitantibus divinum officium: altera assistentibus tatum, qui propter continuam assistentiam Assisi vocantur. *Ostiens. in summa V. Canonici ad tt. de præbend.* Rodericus à Cunba comm. ad c. *Sanctorum Dist. 70. Barb. prefat. in tt. de præbendis.* *Az. l. 1. g. c. II. Q. 3. & 4.*

K

II. Præ-

§. IV. DE CANONIA ET PRÆBENDA.

II. Præbendarū aliqui quinque species constituant, de quibus *Glo. in V.* Recepint in c. cùm *M. Ferrariensis de const.* Alii ad tres reducunt, & melius. Nam *Primò* largè sumi potest pro omni jure percipiēdi fructus in ecclesia ratione officii. De hoc jura loquuntur, quandocumque sit mentio de beneficio ecclesiastico, nec renūciare illi absque consensu superioris licet. *Secundò* sumitur pro patrimonio & redditibus beneficij estque illius velut appendix seu accessio beneficium lequens c. *Maiorib. c. Relatum. c. dilectio de præbend* Hinc Canonia dicitur esse mater præbenda, eamq; patere. *Tertiò* sumitur pro certa portione per se distincta, in qua nihil spirituale, cūiusmodi est prædium. Et talis præbenda laico concedi potest pro laboribus & meritis suis. *Advocati, Syndici, Organædi, Musici, & his similes*, qui ecclesiae serviunt, frui solent. c. *fin. de Magistris. c. Possessiones* 6 q. 1 c. *dilectus de præb. Barbos. lo. cit. Canis* 1. 2. tt. 27. *Vallenfis* l. 3. tt. 5. n. 1. *Anton. Cucchus* l. 2. *Instit* tt. 6 *Lancell.* l. 1. tt. 26. *Franc. in c. Si Clericus* §. 1. *de præben.* in 6. *Bellamer. Consil* 34. nu. 4. *Card. Tuschus. V. Canonicus* concl. 30.

III. Inter Canoniam & præbendā hanc quoque differentiam ponunt aliqui quod Canonia ex se non sit beneficium, uti præbenda spiritialis c. *Dilectus* 19. *de præbend. c. in nostra* 32. *de rescr.* ubi mentio sit aliquorū qui in quibusdam ecclesiis recepti quidem sunt nondum tamen beneficium ecclesiasticum consecuti: Canoniam videlicet habebant sine præbenda. Neque id mirum cūm olim Canonici fuerint sine præbendarum distinto numero, & nūc quoque hīllis apparet, qui in numerum Canonici eorum recipiuntur cūn spe consequendæ aliquando præbenda. Verū prædicta con-

suetudo per *Conc. Trid. seß. 24. c. 19.* sublata est ita ut super Vacaturā præbendā neque Episcopo, neq; ulli Capitulo licet supernumerarium Canonicum creare, qui nimur solo & inani titulo contentus ad ea, quæ evenire feliciter poslunt, anxiè inhiet, nunquam fortè adepturus, quorum causa clericis se associavit.

IV. Canonia & præbenda Canonicalis quia est quoecunq; alio beneficio nobilior in odiosis nō comprehenditur sub nomine & appellatione beneficij c. *Statutum de præbend. in 6.* Neque si concedu Pontifex beneficium petenti, quod vacaret in Cathedrali comprehendenderetur præbenda Canonicalis secundūm Archidiaconum in c. *Alienationes* 12. q. 2. sed inferioris generis & notæ. Excipe ecclesiam, in qua præter præbendas non tunt alia beneficia. Pari modo, cūm Pontifex mandat alicui, de aliqua ecclesiarum civitatis vel diœcesis provideri, non extenditur ad Cathedralem, sed illa inferiorem. c. *Quamvis plenissima. de præb. in 6.*

V. Dubium est, an impetrans Canonum sibi, teneatur in literis mentionem facere, de præbenda, ita ut si tacuerit, impetratio surreptitia censeatur. Negant Pet. de Anchær in *Reg. Accessorium* col. 26. n. 14. Decius in c. Cūm adeo col. 1. n. 2. de *rescript. Selva Par. 3. Q. 15.* quia Canonatus non potest esse sine præbenda, licet præbendatus possit esse sine Canonia. A vero teneri ad faciendam mentionem de præbenda, ut evitetur surreptio, censet Bortel tt. 29. n. 17. Aloys Riccius Par. 6. *Collect. 2451.* Panor. in c. cūm adeo. Notab. 3. Barbat. col. 3. nu. 18. Felinus col. 1 & alii plures: qui videntur supponere hæc duo Canoniam, & præbendam disiuncta esse. Nam si coniuncta sint, ut in Germa-

PARS I. TIT. IV. DE CANONICIS.

Germania nostra, supervacanea quæstio est, ita ut illudi se crederet, cui absque præbenda, & fructibus Canonicatus promitteretur. *Felinus c. Cùm ad e de rescr.*

§. V.

De dignitate, & prælatione Canonicorum.

I. **Q**uamvis iure & consuetudine Cathedralium ecclesiarum Canonicis Collegati, & his alii de clero minores cedant, Canonicatus tamen etiā Cathedralis ecclesiæ ut sic, propriè loquendo, non est Dignitas, quia ex prima institutione nullā habet iurisdictionem annexam, nec prærogativam aliquā, ut alios antecedat. Veniunt nihilominus nomine Dignitatum largè sumpto quemadmodum supra diximus § 2. n 6. quandoquidem Canonicie episcoporum adjutores, consiliarii, imò fratres censemuntur. *c. Quamvis de præben. in 6. Mosconius l. 1. Par. 1. c. 15. p. 292. Ant. Cucchus l. 1. Inst. tt 3. Zerola par. 2. V. Canonica. num. 3. Barb. in c. cùm te de off. & pot. Iud. Gonzal. ad Reg. 8. Cancell. Gloss. 2. Flam. de resign. l. 2. Q. 1.*

II. Cathedralium ecclesiarum Canonicci Summi Pontificis esse Delegati possunt *c. Statutum de rescr. in 6. ubi dicitur, Sancimus igitur, ut nullis deinceps, nisi dignitate præditis, aut personatum obtinentibus, seu ecclesiis iuum Cathedralium Canonicis causæ auctoritate literarum Sedis Apostoliæ, vel legatorum eiusdem de cætero committantur. In quo textu tertium locum Canonicici Cathedrales habent inter personas habiles & idoneas, quibus ecclesiasticæ causæ committantur, quia nimis præsumitur, ut genere nobiles, sic etiam eruditio & prudentia esse. Quod si in aliquibus locum non habet, communiparentum, ac maiorum suorum laude vi-*

vunt, & sustentantur.

III. Non tamen excludunt alios, quod minus ad unū aliquem actum subdelegati possit, quāvis nullam dignitatē habeat, dummodò alias sint idonei & legales, puta, ad testium examinationem, instrumentorum collationem, vel alium simile adū: cumque per talem subdelegationem tota jurisdictione Apostolica non transferatur, & talis articulus expediri possit absq; causa cognitione, nō immerito tolerantur in exercitio illius etiam simplices clerici, ac privatæ personæ, quæ nullam habent dignitatem. De Canonicis Cathedrali regulari variant sententia & negandū videtur, quia Monachis similiores sunt, & putatur non habere velle & nolle. Contrarium tamen defendit *Abb. in c. cum olim. de Privileg. n. 13. Roderic. To. II. Q. 124. ar. 1. Lud. Gomez in c. Statutum. nu. 32. de rescr. in 6. Sanch l. 6. Moral. c. 13. n. 83.* Valer enim iuxta Clem. 2. de rescr. commissio facta religioso à Sede Apost. quod in eo reperiatur qualitas, qui sufficit in clericis seculari, ut si sit Prior Conventualis. *Barb. c. 19. n. 14.*

IV. Quæritur etiam de causis ad forum ecclesiasticum spectantibus, an illarum index possit esse Canonicus Cathedralis non designatus in singulis Conciliorum provinciis, & diocesanis iuxta Conc. Trid. Seff. 23. c. 10. Censeo non posse, quamquam si usum spectes, ne quidē à Pontifice observatur à quo eiusmodi causæ committuntur aliis, quam à Synodo deputatis, tum quia ignorat illorum nomina, tum quia præsens necessitas moram non patitur. Crediderim tamen illis in locis, ubi eius generis Decreta, contra morem & consuetudinem priorem recepta sunt, solis à Synodo electis ecclesiasticas causas committi.

K 2

V. Ca-

